

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

ל.

עין משפט
גזר מצוה

א [ש"ע] א"ח ס"י מט
 ס"ף ו':
 ב מ"י מ"י פ"ח מהל'
 טוונתא מ"ה ה"ל א'
 ג מ"י פ"ח מהל'
 עירובין ה"ל י"א סמג
 ע"ש א' טו"ש"ע א"ח ס"י
 ש"פ ס"ף ו':
 גמ' ד' ה' טו"ש"ע י"ד ס"י
 ר"י ס"ף י"ט:
 גמ' ו' מ"י פ"ח מהל'
 עירובין ה"ל י"א
 טו"ש"ע א"ח ס"י ש"פ ס"ף
 ח:

רב ניסים גאון

ע"ג מלך הבשן פתחו ב"י,
 יצא מפני שאין הגוף ניוון
 כוית מן המת פתחו
 [במשפח], והמת פתחו ב'
 טפחים. אמר רב נחמן בר
 יצחק סיני אמר ב'. היינו
 רב יוסף. ויבדלו ומילתא
 בטוף מסכת ברכות ובטוף
 מסכת הוריות, רב יוסף
 סיני, ורבה ערוך הרים.

רבינו חננאל

רבינו חננאל (המשך)
 מן המים וכן המלח. א"ר
 יסא מפני שאין הגוף ניוון
 מהם. ר' לוי אמר שהן
 מין קלה. פ"י מ"ס מי
 המבול, מלח מתכ סדרים.
 משנה בכלים פרק כ"ז
 בבדי עניים א"פ שאין
 להם שלש על שלש הרי
 אילו טפחים מדרס. מתני'
 הגורד מן המזון מותר
 במים ומלח. ואקטינו וכי
 כל מילי איקרו מזון
 כדמתני, והא רב ושמואל
 דאמרי תרווייהו אין
 מברכין בורא מיני מונות
 אלא על חמשת מינין
 הללו, חייטין ושעירין
 וכוסמין ושבלת שועל
 ושפיר. ולא איתותבו
 דחד זימנא, נימא מיהא
 נמי תהי עלייהו תיובתא.
 ויזנא. ופרקינן לא תימא
 זינא אלא אימא מונא.
 אמר רב הונא (הונא)
 שבעה שלא אוכל ככר זו
 מערבין עליו כל כר זו
 מערבין עליו בה. ככר זו
 עליו אין מערבין לו בה.
 ומקטינן עליו ומקטינן
 ליה רב הונא דאמר כר'
 אליעזר, דהניא ר' אליעזר
 אומר שבעה שלא אוכל
 זו מערבין לו בה, ככר
 זו עליו אין מערבין לו
 בה. ומי א"ר אליעזר
 הכי והתניא זה הכלל
 של שהאוכל נאסר עליו)
 הדרס אין מערבין לו
 בה, אוסר עצמו באוכל
 מערבין לו בה. ר' אליעזר
 אומר ככר זו עליו אסור,
 מערבין לו בה. ככר זו
 הקדש אין מערבין לו
 בה, לפי שאין מערבין
 בהקדשות. ופרקי תרי
 תנאי אליבא דר' אליעזר.
 פייסא מערבין לניזיר
 בין ולישראל בתרומה.
 תניא בית שמאי אר'
 מערבין לניזיר בין
 ולישראל בתרומה.
 ובית הלל אר' מערבין,
 אמרו בית הלל לבית
 שמאי אי אתם מודים

לימא תהי תיובתא. ואס תאמר והא מאן דפליג ארז ושמואל
 לא פליג אלא באורז ודוחן וא"כ תקשה לכולהו ועוד תיקשי
 ליה מתניתין דליכא מצרכין (ברכות דף מ:). דיש כמה דברים דמצרכין
 עליו שהכל או צפ"ה וי"ל דדוקא לרז ושמואל פריך ללא חשיבי
 אורז ודוחן אף על גב דקצעי נמי
 סעודתא עלייהו א"כ סבירא ליה דכל
 מיילי לא מיקרו מזון אלא ה' מינין
 בלזב אכל מאן דפליג דפליג עליהו סבר
 שפיר דכל מיילי איקרו מזון אף ללא
 תקנו צורא מיני מזונות אלא הך
 דקצעי סעודתא עלייהו ואאורז ודוחן
 קצעי נמי: **ככר** זו ע"י אין
 מערבין לו בה. תימא לר"י אמאי
 נקט דהאי שבעה וצפ"ה נרז שבעה
 גופה או צנדר גופיה הוה מלי פלוגי
 דהיא דאסר עליה צפ"ה מערבין
 לו בה בהנאה אין מערבין לו בה
 ועוד דאמר לקמן (דף ל"ה).
 לר"י אין מערבין אלא לדבר מנחה
 ומנחה לא ליהנות ניתנו משמע דליכא
 מנא דפליג והא רבי אליעזר דבסמוך
 דאמר ככר זו עליו דאין מערבין
 לו בה משום דאסור בהנאה אס
 כן סבר דמערבין לו לדבר הרשות
 או מנחה ליהנות ניתנו ונראה כרש"ס
 דמפרש דאין מערבין לו בה אפי'
 אמר קונס אכילת ככר זו עליו משום
 דקונס הוה כעין הקדש ואפי' לאחלופי
 צהקס אכל אמר שבעה אפילו
 אמר שבעה שלא אהנה ממנו וכו' וכו'
 דלא מיתלף צהקס מערבין לו בה
 דאין מערבין אלא לדבר מנחה ומנחה
 לא ליהנות ניתנו ונקט שבעה שלא
 אוכל דאפי' הכי צקונס אין מערבין
 לו בה וקשה לפירושו דכי פריך בסמוך
 לרז הונא ליפולג וליתני צדדיה
 לישני דהכי קאמר אכל אמר עליו נעשה
 כלאומר ככר זו הקדש ואין מערבין
 לו בה ולפי' הקונטרס מילין דאין
 לו לתלות צהקדשות דאסרי לדדיה
 ולאחריני ויש לומר דלא מני לשני
 הכי משום דמסייס בה לפי שאין
 מערבין צהקדשות משמע דווקא
 צהקדשות אכל צקונמות מערבין:

אבל בגדי עשירים לעניים לא וכי תימא
 הכא לחומרא והכא לחומרא והתניא (ב' רבי
 שמעון בן אלעזר אומר * מערבין לחולה
 ולזקן כדו מזונו ולרעבתן בסעודה בינונית
 של כל אדם קשיא ומי אמר ר"ש בן אלעזר
 הכי והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר עוג
 מלך הבשן פיתחו כמלואו א' ואביי התם היכי
 ליעביד הדומי נהדמיה [ונפקיה] איבעיא
 ליה פליגי רבנן עליה דרבי שמעון בן
 אלעזר או לא ת"ש דאמר רבה בר בר חנה
 אמר רבי יוחנן עוג מלך הבשן = פיתחו
 בארבעה התם דאיכא פתחים קטנים טובא
 ואיכא חד דהוי ארבעה דודאי כי קא מרוח
 בההוא קא מרוח אמר רב חייא בר רב אשי
 אמר רב מערבין בבשר חי אמר רב שימי
 בר חייא מערבין בביצים חיות וכמה אמר
 רב נחמן בר יצחק (אחת) סיני אמר: שתיים:
 ה' הנודר מן המזון מותר במים כו': (י' מלח
 ומים הוא דלא איקרי מזון אלא כל מילי
 איקרי מזון לימא תיהוי תיובתא דרב
 ושמואל דרב ושמואל דאמרי תרווייהו אין
 מברכין בורא מיני מזונות אלא על חמשת
 המינין בלבד (ב' ולא אותביניה חדא זימנא
 לימא תיהוי תיובתיהו נמי מהא אמר רב
 הונא ה באומר כל הזן עלי מים ומלח הוא
 דלא זייני הא כל מילי זייני (ב' והאמר רבה
 בר בר חנה כי הוה אזילנא בתריה דרבי
 יוחנן למיכל פירי דגינבור כי הוינן בי
 מאה הוה מנקטינן לכל חד וחד עשרה
 עשרה כי הוינן בי עשרה הוה מנקטינן
 לכל חד וחד מאה מאה וכל מאה מינייהו
 (לא) הוי מחזיק להו צנא בת תלתא סאוי
 והוה אכיל להו לכולהון ואמר שבעותא
 דלא טעים לי זינא אימא מזונא אמר רב
 הונא אמר רב שבעה שלא אוכל ככר
 זו מערבין לו בה ככר זו עליו אין מערבין לו בה
 מערבין לו בה מאי לאו דאמר עלי לא דאמר זו הכי נמי מסתברא דקתני
 סיפא אימתי בזמן שאמר שבעה שלא אטעמנה אבל אמר עלי מאי הכי
 נמי דאין מערבין לו בה א"ה אדתני ככר זו הקדש אין מערבין לו בה * לפי
 שאין מערבין בהקדשות ליפולג וליתני בדידה במה דברים אמורים דאמר
 זו אבל אמר עלי אין מערבין לו בה אמר לך רב הונא אלא מאי כל היכא
 דאמר עלי מערבין קשיא רישא חסורי מיחסרה והכי קתני הנודר מן הככר
 מערבין לו בה ואפילו אמר עלי נעשה כאומר שבעה שלא אטעמנה מכל
 מקום קשיא לרב הונא הוא דאמר כרבי אליעזר דתניא רבי אליעזר
 אומר שבעה שלא אוכל ככר זו מערבין לו בה ככר זו עליו אין
 מערבין לו בה ומי אמר רבי אליעזר הכי והתניא זה הכלל אדם אוסר
 עצמו באוכל מערבין לו בה אוכל הנאסר לו לאדם אין מערבין לו
 בה רבי אליעזר אומר ככר זו עליו מערבין לו בה ככר זו
 הקדש אין מערבין לו בה לפי שאין מערבין לו בהקדשות תרי
 תנאי ואליבא דרבי אליעזר: מערבין לניזיר בין כו': מתני' דלא כב"ש
 דתניא ב"ש אומרים אין מערבין לניזיר בין ולישראל בתרומה ב"ה אומרים
 מערבין לניזיר בין ולישראל בתרומה אמרו להן ב"ה לב"ש אי אתם מודים
 שמערבין

ה"ג אכל בגדי עשירים לעניים לא. כלומר לעניים לא צעין בגדי
 עשירים אלא כיון דלדידהו חזו אולי בתרייהו. הכא נמי א"ע א"ג דלפרסאי
 לאו ליפתן הוא כיון דלדידן הוה ליפתן ניסוי צשיעור זוטא: הכא
 לחומרא. דכיון דחזו להו מקבלי טומאה: והכא לחומרא. דעד דהוי
 ליפתן לכ"ע ליצעי שיעורא רבה:
 והתניא. גבי עירוב דכיון דחזו
 לזקן ולחולה אף על גב דלכל אדם
 לא הוה מזון שמי סעודות מערבין
 מיהא למאן דחזו וגבי רעבתן דאכיל
 טפי סגי צבינונית. אלמא לקולה
 אוליין: פסחו כמלאו. להליל על
 שאר פתחים ואי ליכא פתח דחזו
 ליה כל חור מלא אגרוף שצכתלים
 טמאין: דומי ניהדמיה. יתתוהו
 לאצרכין: פליגי רבנן. במת צבית:
 פתחים קטנים. פחותין מד':
 צההו מרווח. הלכך מזיל על כולן
 אכל כולן שוין צד' או צי' אמנות כולן
 טמאין דלא ידעי בהי מרווח ומפיק
 ואפילו נפתח אחד מהן והאחרים
 סגורין או חישב עליו להזילא צאחד
 מהן דתנן בגמרא דבמסכת צילה (דף
 ל: הוה טמא (א' וכולן טהורים ה"מ
 היכא דהאי חזי ליה ואפילו כולו
 חזי ליה אכל היכא דליכא חד דחזו
 ליה וצעי מרווח וכולן שוין לא
 ידעין בהי מרווח: סיני. קרי רב
 יוסף" לפי שהיה צקי צמניות
 צצרימות: ולאו אוסנייה חדא זימנא.
 צצילד מצרכין (ברכות ל:). צאומר כל
 הוה עליו. מתני' דכרס ליה בכל מילי
 לאו דאמר יאסר עלי מזון דודאי לא
 מיקרי מזון אלא ה' מינין דהוה מין
 דגן דזייני וסעדי ליכא אלא כגון
 דאמר יאסר עלי כל הזן דמשמע כל
 דבר המשביע דכל מילי זייני חזן
 ממים ומלח אכל מערבין לא סעדי
 ולא מיקרו מזון: גיטופ. ארז יס
 כינרת ופירומה ממוקין: דלא טעים
 לי זינא. לא אכלתי לשובע ועדיין
 אני רעב: זינא ס"ד לא גרסינן
 הלא אלא בנמ' ברכות(א) והלא גרסינן
 אימא מזונא: מערבין לו בה. דלא
 נדר אלא מאכילה ואי משום דלא
 חזיל ליה הא חזיל לאחריני מידי
 דהוה אומר ציין: ככר זו עליו.
 משמע כל דבר הנאפה קאסר עליה:
 מאי לאו דאמר עליו. ושמע מינה דלא
 אסר איניש אדעתיה אלא דרך עיקר
 הנאפה וכי נדר אדעתא דאכילה
 נדר: לא דאמר הכי וו. שבעה
 שלא אוכל ככר זו: הקדש. ודאי אסר
 בכל הנאות ואינו ראוי לשום דם:
 צדידיה. ככר של חולין: אלא מאי
 כל היכא דאמר עלי מערבין. דלא
 משמע אלא אכילה: קשיא רישא.
 דקתני אימתי בזמן שאמר שבעה
 שלא אטעמנה דמשמע הא אמר עלי
 לא. ומשיני הא לא קשיא דחסורי
 מיחסרה כו' עד נעשה כאומר כו'
 דלא מסיק אדעתיה לאסור עליו אלא
 דרך הנאפה דהיינו אכילה: אדם
 אוסר עצמו צאונל שתלה הנדר
 צנעשה שהוא עושה צעלמו דהיינו
 שלא אוכל: מערבין לו בה.
 דהא הנאה דממילא הוה ולאו
 מוכר זו והשתא לא תלה האיסור צנעשה
 לו בה דאמר לקמן (דף ג'). אין מערבין
 אלא לדבר מנחה ומנחה לא ליהנות
 ניתנו הלכך משום הנאה לא איכפת לן
 ואי משום דלא חזיל ליה הא חזיל
 לאחריני דומיא דניזיר ציין ככר זו
 הקדש לא חזיל לא לדדיה ולא לאחריני
 ואנן סעודה הראויה צעין דללקמן
 [ע"ב] זה עיקר:
 שמערבין

א [גמ' ואביי התם הכי
 ליבעד הדומי ניהדמיה. י"ב
 פ"י צמיה וכי גזולה טלי
 הא לתתו לחמיות ועי
 ריטב"ב:
 א] גמ' ואביי התם הכי
 ליבעד הדומי ניהדמיה. י"ב
 פ"י צמיה וכי גזולה טלי
 הא לתתו לחמיות ועי
 ריטב"ב:
 א] גמ' ואביי התם הכי
 ליבעד הדומי ניהדמיה. י"ב
 פ"י צמיה וכי גזולה טלי
 הא לתתו לחמיות ועי
 ריטב"ב:

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה צההו
 מרווח וכי הוה טמא. י"ב
 ע"ל פ"ק הדר דף ס"ח
 ע"ב:

גליון הש"ס
 גמ' לפי שאין מערבין
 בהקדשות. כעין זה שכתב
 ד' כל ע"ל ט"ז:

הגהות מהר"ב
 רינשבורג
 [א] גמ' ואביי התם הכי
 ליבעד הדומי ניהדמיה. י"ב
 פ"י צמיה וכי גזולה טלי
 הא לתתו לחמיות ועי
 ריטב"ב:

מוסף רש"י
 באומר כל הזן עלי. הא
 דקתני מותר במים ומלח
 ואסור בשאר אוליין
 ונשקין. לא צלומר קונס
 מזון עליו. דאין מזון אלא
 מ"י מיני דגן, שועל
 ועירובין וכוסמין וצפ"ה
 שועל ושפיר. אלא צלומר
 כל הזן עליו קונס. וכל מילי
 נמי דלא קונס מזון מיהו
 מין זינא, בר ממים ומלח
 (ברכות לה:).

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין

רבינו חננאל
 ועלתה לרב יוסף קאסאי
 מיהא דתניא ר' שמעון
 בן אלעזר אומר מונות
 לחולה ולזקן כדו מזונו
 ולרעבתן כדו סעודה
 בינונית של כל אדם.
 ומי א"ר שמעון בן
 אלעזר הכי. שאם הוא
 משונה מרוב בני אדם
 מעמידין אותו בארבע
 של בינוניים. והתניא רבי
 שמעון בן אלעזר אומר
 עוג מלך הבשן שפת
 פתחו כמלואו. כלומר
 אם כי כמלואו וחיטב
 להוציא ממנו מותר
 שאר פתחי הבית, ואם
 לאו כל הפתחים טמאין.
 ודחינן התם גבי עוג
 משום דלא איפשר, הכי
 גיעבדו ניתחי איברים
 איברים (איברים) ונפקיה.
 [איבעיא להון] מי פליגי
 עליה או לא. ת"ש דאמר
 רבה בר בר חנה א"ר יוחנן
 עוג מלך הבשן פתחו
 בארבעה ש"מ פליגי
 עליה. ודחי אביי ה"מ
 כגון דאיכא פתחים קטנים
 טובא, ואיכא חד דריח
 ד' טפחים. דאי כי מרוח
 ופתח פתחא להפוקה
 מינה בהאיך רבה מוסיף
 [ק]מורוח. משום דרב
 אמרו מערבין בבשר חי
 ובעיצה חיים וכמה אמר
 רב נחמן סיני [אמרן]
 שחיים. ומפורש פליגי
 הוריות רב יוסף סיני, רב
 ערוך הרים. וירושלמי רב
 מערבין ומשתפין חזין